

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 175.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

σε χαί' ἀξίαν δ' ὄφρα το, καὶ σαυτὸν ἀπολλύει, καὶ πολλοὺς ἀχρειοῦνται, οἷς ἡ νεότης τιμὴ εὐκολία εἰσποιεῖται συμφέρουσαν.

Κυρηνίῳ ἡγεμόνι. ροδ.

Χάρτιν ὑμῖν οἱ πολῖται πεπομφασί, παραγέντα τῆς ἐκκλησίας ὡς ἔφησαν, ὡρὶν ἑπιβῆς τῆς πόλεως. ὅς καὶ ἀπολογίας πάντας γυνοί, καὶ τῆς ἐν ἐκκλησίᾳ φυγῆς. ὅσῳ δ' ἕκαστον ἀπηνείας ἔβην, ἀλλὰ καὶ ἀσεβείας ἔχει ἡ πόλις. εἰ γὰρ ἀπολογίας οὐ μεταδιδούς, εἰδὲ φυγῆν πρὸς θεὸν ἐν διδοῦς, καὶ συγκοφάντας ἐξομώσας, καὶ ἀδικίας ἐπιλήθυσας. πῶς οὖν φαρμάσῃς τὸ δ' ἴχθυον, πῶς σώσῃς τὸν ἀδικούμενον, ὅς ἵνα μὴ ἔργον διωκτῆ γενήται, ἀπορῶν δικαστῶν τῶ ἀμύμοντος, πρὸς τὸν ἀχρεῖωτον ἔδραμε σῆλον. ἡ δὲ σκῆψις ἔβη, τῆς τοῦ δικαστηρίου παράσεως ἡ ἀπόφασις. ἡ ἀπόβητι τιμὴ ἀπῆνειαν, καὶ ἔξεις τὸ πρῶτον εὐμαρέστατον.

Τῷ αὐτῷ. ροε.

Καὶ τὰ μέτρα ἐαυτῶν ἑπιτάμεθα, καὶ ἐλέσχειν τοὺς πονηροὺς παραβλήματα. εἰ δὲ τιμὴ φράσιν φεύγει ὦν παράπει, παῦσαι τιμὴ πρᾶξι, καὶ οὐκ ἔσται ἡ φράσις. ὁ γὰρ πῶς ποιεῖν οὐκ ἀγνοεῖται, τοῦτο μὴ ἀλύετω χαλκόμενος. εἰδὲ καὶ μόνῃ ἡ κλησις ὑβρεῶς ἔβην ἔξεις, ταύτης ἡ παράξις πῶς οὐκ ἂν γενήσεται ὑβρεῖς.

Πηλεσιώταις. ροστ.

Οὐχαλὸς κυρηνίος, ἀθῆς κατακοσμήσει τὸ πρῶτον. ἔγρηρ' ἂν φάην κριτήριον. εἰ μὴ δόκιμου καὶ ἀκίβητου νομίσματος μόνου δ' ὅσῳ κλημάτων κομίζεταί. παράξτε τοῖνυ βελτίονα, αὐτῷ μὲν πόρους μὴ φέροντες, ἐαυτοῖς δὲ βρόχους μὴ πλεόνοντες.

domos lustras, ecquis te fatis dignè deplorare queat, qui & exitium tibi ipsi infers, & multos inutiles reddis, nimirum, eos quibus iuuenilis ætas noxiam leuitatem ascilcit.

Cyrenio duci. 174.

Chartam nobis ciues miserunt, pro ecclesiæ foribus fixam, vt inquebant, antequàm urbem ingredereris, quæ & omnes purgandi sui potestatem adimit, & perfugium in ecclesiam claudit. Quod quidem non solum crudelitatis, sed etiam impietatis suspicionem habet. Nam si nec causæ dicendæ potestatem facis, nec fugam in ecclesiam permittis, nimirum hac ratione, & calumniatores exacuisti, & iniuriarum numerum auxisti. Quonam igitur pacto ius & æquum deprehendes? Quonam pacto ei, cui iniuria infertur, conseruabis? qui, ne à potente aduersario conficiatur & opprimatur, quòd iudicem non habeat, qui suas iniurias vlciscatur, ad inexpugnabile templum confugit? Prætextus porò est, venditionis iudicij sententia. Crudelitatem subi: & perfacilem mercatum habebis.

Eidem. 175.

Et modulum nostrum exploratum habemus, & eo loco positi sumus, vt coarguendos improbos habeamus. Quòd si eorum, quæ facis, commemorationem fugis, actioni finem impone, & commemorationi locus non erit. Nam quòd quis facere non erubescit, non est cur mœrore consterneretur, cum id appellatur. Quòd si sola quoque appellatio contumeliæ habitus est, an nõ eius actio cõtumelia existeret?

Pelusiotis. 176.

Præclarus ille Cyrenius mercatum rursum exornat. Non enim tribunal dixerim, nisi probæ duntaxat minimæque adulterinæ pecuniæ, quam pro furtis accipit. Reclius itaque feceritis, si ipsi quidem prouentus minimè feratis, vobis ipsis autem